

UN CONTE PER A L'ESPERANCA

Podríem agafar un paraigües perquè ens ajudés a volar
M'encantaria visitar el País de Mai Més i conèixer en Peter Pan
en persona.

(L'escriba)

A mi m'agradaria viatjar ben lluny, lluny, allà on el cel i
l'horitzó s'ajunten i omplir-me la vida de colors i volar molt i
molt alt.

(Pilar)

Tinc por. Però la por es pot vèncer, costa molt, però es pot fer.

(Jordi)

Com quan vaig enfrontar a aquell drac, un drac com el de Sant
Jordi.

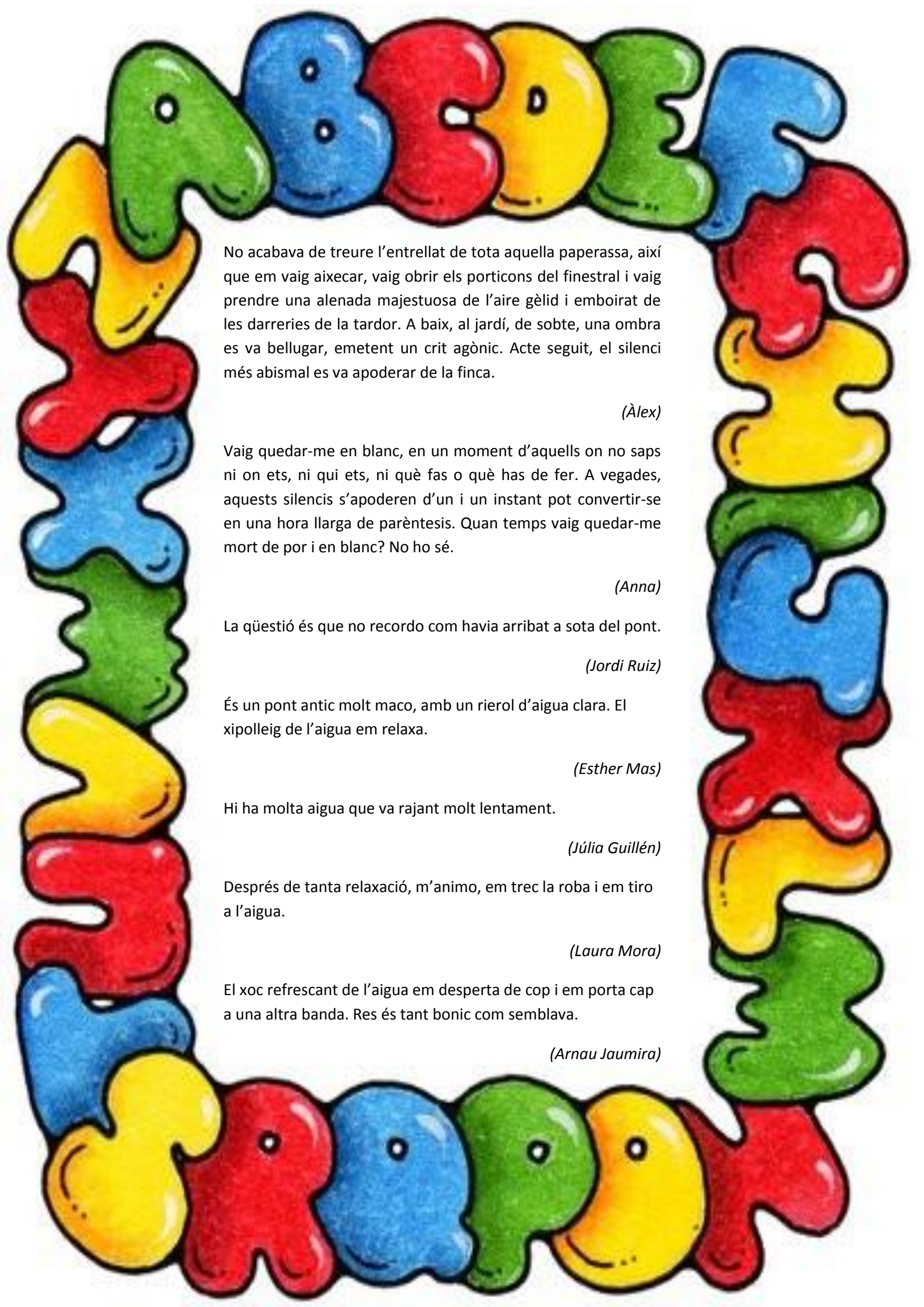
(Aida)

Quina por que vaig passar, però va valer la pena. Vaig
aconseguir la rosa daurada del seu cau i em van proclamar Rei.

(Irene)

El meu reialme no era tan "normal" com em pensava. Feia
molts anys que ningú regnava i semblava que qui manava era
l'anarquia. Vaig haver d'asseure'm i assentar-me ordenar tots
els papers que van posar-me al davant.

(Silvia)

No acabava de treure l'entrellat de tota aquella paperassa, així que em vaig aixecar, vaig obrir els porticons del finestral i vaig prendre una alenada majestuosa de l'aire gèlid i emboirat de les darreries de la tardor. A baix, al jardí, de sobte, una ombra es va bellugar, emetent un crit agònic. Acte seguit, el silenci més abismal es va apoderar de la finca.

(Àlex)

Vaig quedar-me en blanc, en un moment d'aquells on no saps ni on ets, ni qui ets, ni què fas o què has de fer. A vegades, aquests silencis s'apoderen d'un i un instant pot convertir-se en una hora llarga de parèntesis. Quan temps vaig quedar-me mort de por i en blanc? No ho sé.

(Anna)

La qüestió és que no recordo com havia arribat a sota del pont.

(Jordi Ruiz)

És un pont antic molt maco, amb un rierol d'aigua clara. El xipolleig de l'aigua em relaxa.

(Esther Mas)

Hi ha molta aigua que va rajant molt lentament.

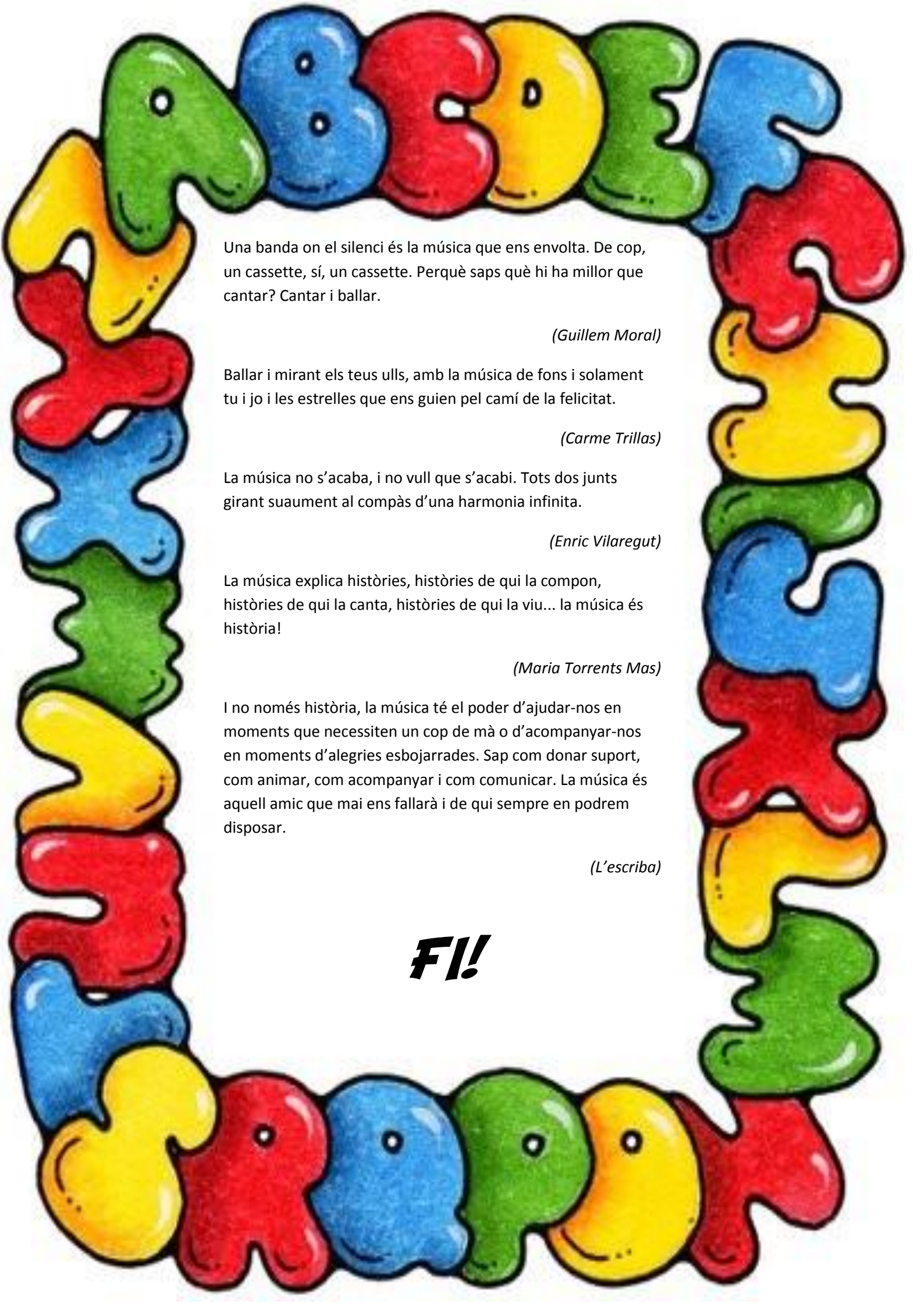
(Júlia Guillén)

Després de tanta relaxació, m'animo, em trec la roba i em tiro a l'aigua.

(Laura Mora)

El xoc refrescant de l'aigua em desperta de cop i em porta cap a una altra banda. Res és tant bonic com semblava.

(Arnau Jaumira)

Una banda on el silenci és la música que ens envolta. De cop, un cassette, sí, un cassette. Perquè saps què hi ha millor que cantar? Cantar i ballar.

(Guillem Moral)

Ballar i mirant els teus ulls, amb la música de fons i solament tu i jo i les estrelles que ens guien pel camí de la felicitat.

(Carme Trillas)

La música no s'acaba, i no vull que s'acabi. Tots dos junts girant suaument al compàs d'una harmonia infinita.

(Enric Vilaregut)

La música explica històries, històries de qui la compon, històries de qui la canta, històries de qui la viu... la música és història!

(Maria Torrents Mas)

I no només història, la música té el poder d'ajudar-nos en moments que necessiten un cop de mà o d'acompanyar-nos en moments d'alegries esbojarrades. Sap com donar suport, com animar, com acompanyar i com comunicar. La música és aquell amic que mai ens fallarà i de qui sempre en podrem disposar.

(L'escriba)

FI!